

KOMISIJOS DIREKTYVA 2008/62/EB

2008 m. birželio 20 d.

numatanti tam tikras leidžiančias nukrypti nuostatas, taikomas žemės ūkio vietinių populiacijų ir veislių, kurios natūraliai prisitaikiusios prie vietos ir regiono sąlygų ir kurioms gresia genetinė erozija, patvirtinimui ir prekybai tų vietinių populiacijų bei veislių sėkla ir sėklinėmis bulvėmis

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyvą 2002/57/EB dėl prekybos aliejinių ir pluoštinių augalų sėkla⁽⁶⁾, ypač į jos 27 straipsnio 1 dalies b punktą,

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį,

kadangi:

atsižvelgdama į 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvą 66/401/EEB dėl prekybos pašarinių augalų sėkla⁽¹⁾, ypač į jos 22a straipsnio 1 dalies b punktą,

(1) Iš įvairių tarptautinio ir Bendrijos lygmens pokyčių matyti, kad pastaraisiais metais su biologine įvairove ir augalų genetinių išteklių išsaugojimu susiję klausimai tapo gerokai svarbesni. Tai rodo tokie pavyzdžiai, kaip 1993 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimas dėl Biologinės įvairovės konvencijos sudarymo⁽⁷⁾, 2004 m. vasario 24 d. Tarybos sprendimas 2004/869/EB dėl Tarptautinės sutarties dėl augalų genetinių išteklių maisto pramonei ir žemės ūkiui sudarymo Bendrijos vardu⁽⁸⁾, 2004 m. balandžio 24 d. Tarybos reglamentas EB Nr. 870/2004, nustatantis Bendrijos žemės ūkio genetinių išteklių išsaugojimo, apibūdinimo, rinkimo ir naudojimo programą ir panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1467/94⁽⁹⁾, ir 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai⁽¹⁰⁾. Siekiant atsižvelgti į šiuos aspektus reikėtų nustatyti konkrečias sąlygas, laikantis prekybą žemės ūkio augalų sėkla reglamentuojančių Bendrijos teisės aktų: direktyvų 66/401/EEB, 66/402/EEB, 2002/53/EB, 2002/54/EB, 2002/56/EB ir 2002/57/EB.

atsižvelgdama į 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvą 66/402/EEB dėl prekybos javų sėkla⁽²⁾, ypač į jos 22a straipsnio 1 dalies b punktą,

(2) Kad augalų genetiniai ištekliai būtų išsaugoti *in situ* ir tausiai naudojami, vietines populiacijas ir veisles, kurios natūraliai prisitaikiusios prie vietos ir regiono sąlygų ir kurioms gresia genetinė erozija (toliau – saugotinos veislės) reikėtų auginti bei jomis prekiauti, net jeigu jos netenkina bendrų veislių patvirtinimo bei prekybos sėkla ir sėklinėmis bulvėmis reikalavimų. Norint pasiekti šį tikslą būtina nustatyti leidžiančias nukrypti nuostatas dėl saugotinių veislių patvirtinimo siekiant įtraukti į nacionalinius žemės ūkio augalų rūšių veislių katalogus ir auginti tų veislių sėklą bei sėklines bulves ir jomis prekiauti.

atsižvelgdama į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyvą 2002/53/EB dėl bendrojo žemės ūkio augalų veislių katalogo⁽³⁾, ypač į jos 4 straipsnio 6 dalį, 20 straipsnio 2 dalį ir 21 straipsnį,

atsižvelgdama į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyvą 2002/54/EB dėl prekybos runkelių sėkla⁽⁴⁾, ypač į jos 30 straipsnio 1 dalies b punktą,

atsižvelgdama į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyvą 2002/56/EB dėl prekybos sėklinėmis bulvėmis⁽⁵⁾, ypač į jos 10 straipsnio 1 dalį ir 27 straipsnio 1 dalies b punktą,

(1) OL L 125, 1966 7 11, p. 2298/66. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2007/72/EB (OL L 329, 2007 12 14, p. 37).

(2) OL L 125, 1966 7 11, p. 2309/66. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2006/55/EB (OL L 159, 2006 6 13, p. 13).

(3) OL L 193, 2002 7 20, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1829/2003 (OL L 268, 2003 10 18, p. 1).

(4) OL L 193, 2002 7 20, p. 12. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/117/EB (OL L 14, 2005 1 18, p. 18).

(5) OL L 193, 2002 7 20, p. 60. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 2005/908/EB (OL L 329, 2005 12 16, p. 37).

(6) OL L 193, 2002 7 20, p. 74. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/117/EB.

(7) OL L 309, 1993 12 13, p. 1.

(8) OL L 378, 2004 12 23, p. 1.

(9) OL L 162, 2004 4 30, p. 18.

(10) OL L 277, 2005 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 146/2008 (OL L 46, 2008 2 21, p. 1).

- (3) Tos nukrypti leidžiančios nuostatos turėtų būti taikomos esminiams veislių patvirtinimo ir procedūriniais reikalavimams, nustatytiems 2003 m. spalio 6 d. Komisijos direktyvoje 2003/90/EB, nustatančioje Tarybos direktyvos 2002/53/EB 7 straipsnio dėl būtiniausiai tikrintinų tam tikrų žemės ūkio augalų veislių požymių ir minimalių tikrinimo reikalavimų įgyvendinimo priemonės ⁽¹⁾.
- (4) Valstybėms narėms visų pirma turėtų būti suteikta teisė priimti savo nuostatas dėl išskirtinumo, stabilumo ir vienodumo. Šios su išskirtinumu ir stabilumu susijusios nuostatos turėtų būti grindžiamos bent požymiais, išvardytais techniniame klausimyne, kurį turi užpildyti pareiškėjas teikdamas paraišką dėl veislės patvirtinimo, kaip nurodyta Direktyvos 2003/90/EB I ir II prieduose. Jeigu vienodumas nustatytas pagal netipiškus augalus, su vienodumu susijusios nuostatos turėtų būti grindžiamos nustatytais standartais.
- (5) Reikėtų numatyti procedūrinius reikalavimus, pagal kuriuos veislę būtų galima patvirtinti be oficialaus tyrimo. Be to, pavadinimų atžvilgiu reikėtų numatyti tam tikras nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo reikalavimų, nustatytų Direktyvoje 2002/53/EB ir 2000 m. gegužės 4 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 930/2000, nustatančiame įgyvendinimo taisyklės dėl žemės ūkio augalų ir daržovių veislių pavadinimų tinkamumo ⁽²⁾.
- (6) Reikėtų numatyti nuostatą dėl saugotinių veislių sėklos ir sėklinių bulvių auginimo bei prekybos jomis, leidžiančią nukrypti nuo oficialaus sertifikavimo reikalavimų.
- (7) Siekiant užtikrinti, kad prekiaujant saugotinių veislių sėkla ir sėklinėmis bulvėmis būtų atsižvelgiama į poreikį išsaugoti augalų genetinius išteklius, reikėtų numatyti apribojimus, visų pirma taikomus kilmės regionams. Siekiant padėti išsaugoti *in situ* ir tausiai naudoti tas veisles, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė patvirtinti papildomus regionus, kuriuose galima prekiauti sėkla, kurios kiekis viršija kiekį, būtiną veislei išsaugoti jos kilmės regione, su sąlyga, kad tuose papildomuose regionuose ir kilmės regionuose natūralios ir pusiau natūralios buveinės būtų panašios. Siekiant užtikrinti, kad būtų išsaugotas ryšys su kilmės regionu, šios nuostatos nereikėtų taikyti, jeigu valstybė narė patvirtino papildomus auginimo regionus.
- (8) Reikėtų nustatyti didžiausią kiekvienos rūšies kiekvienos saugotinos veislės ir bendrą kiekvienos rūšies visų saugotinių veislių pardavimo kiekį. Siekdamas užtikrinti, kad šie kiekiai nebūtų viršijami, valstybės narės turėtų reikalauti augintojų pranešti apie saugotinių veislių kiekį, kurį jie ketina išauginti, ir paskirstyti kiekius augintojams.
- (9) Siekiant užtikrinti sėklos ir sėklinių bulvių atsekamumą, reikėtų nustatyti atitinkamus uždarymo ir ženklavimo reikalavimus.
- (10) Siekiant užtikrinti, kad šioje direktyvoje numatytos taisyklės būtų tinkamai taikomos, sėkliniai augalai turėtų būti stebimi, sėkla turėtų būti tiriami ir turėtų būti atliekami oficialūs vegetaciniai bandymai. Tiekėjai turėtų pranešti valstybėms narėms apie į rinką pateiktus saugotinių veislių sėklos kiekius, o valstybės narės turėtų pranešti apie tai Komisijai.
- (11) Po trejų metų Komisija turėtų įvertinti, ar šioje direktyvoje nustatytos priemonės, visų pirma kiekius ribojančios priemonės, yra veiksmingos.
- (12) Šioje direktyvoje numatytos priemonės atitinka Žemės ūkio, sodininkystės, daržininkystės ir miškininkystės sėklų bei dauginamosios medžiagos nuolatinio komiteto nuomonę.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šioje direktyvoje nustatomos tam tikros nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo reikalavimų, taikomų žemės ūkio veislėms, išvardytoms direktyvose 66/401/EEB, 66/402/EEB, 2002/54/EB, 2002/56/EB ir 2002/57/EB, atsižvelgiant į išsaugojimą *in situ* ir tolygų augalų genetinių išteklių naudojimą juos auginant ir jais prekiaujant:

a) dėl leidimo įtraukti į nacionalinį žemės ūkio augalų rūšių veislių katalogą vietines populiacijas ir veisles, kurios natūraliai prisitaikiusios prie vietos ir regiono sąlygų ir kurioms gresia genetinė erozija, kaip nustatyta Direktyvoje 2002/53/EB;

⁽¹⁾ OL L 254, 2003 10 8, p. 7. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2007/48/EB (OL L 195, 2007 7 27, p. 29).

⁽²⁾ OL L 108, 2000 5 5, p. 3. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 920/2007 (OL L 201, 2007 8 2, p. 3).

b) dėl prekybos tokių vietinių populiacijų ir veislių sėkla bei sėklinėmis bulvėmis.

2. Jeigu šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, taikomos direktyvos 66/401/EEB, 66/402/EEB, 2002/53/EB, 2002/54/EB, 2002/56/EB ir 2002/57/EB.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje taikomos šios apibrėžtys:

- a) išsaugojimas *in situ* – tai genetinės medžiagos išsaugojimas natūralioje aplinkoje ir auginamų augalų rūšių išsaugojimas žemės ūkio aplinkoje, kurioje susiformavo jų skiriamieji bruožai;
- b) genetinė erozija – tai laikui bėgant nykstanti tos pačios rūšies populiacijų ar veislių genetinė įvairovė arba rūšies genetinio pagrindo sumenkėjimas dėl žmonių veiklos arba aplinkos pokyčių;
- c) vietinė populiacija – tai prie regiono sąlygų natūraliai prisitaikiusių augalų rūšių populiacijų ar klonų grupė;
- d) sėkla – tai sėkla ir sėklinės bulvės, išskyrus tuos atvejus, kai aiškiai nurodoma, kad sėklinėms bulvėms tai netaikoma.

II SKYRIUS

SAUGOTINŲ VEISLIŲ PATVIRTINIMAS

3 straipsnis

Saugotina veislė

Valstybės narės, laikydamosi 4 ir 5 straipsnyje nustatytų reikalavimų, gali leisti įtraukti į nacionalinį žemės ūkio augalų rūšių veislių katalogą 1 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas vietines populiacijas ir veisles. Tokios vietinės populiacijos ar veislės bendrajame žemės ūkio augalų rūšių veislių kataloge nurodomos kaip „saugotinos veislės“.

4 straipsnis

Esminiai reikalavimai

1. Tam, kad 1 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta vietinė populiacija ar veislė būtų patvirtinta kaip saugotina veislė, ji turi būti svarbi augalų genetinių išteklių išsaugojimo atžvilgiu.

2. Nukrypdomos nuo Direktyvos 2003/90/EB 1 straipsnio 2 dalies nuostatų valstybės narės gali priimti savo nuostatas, susijusias su saugotinių veislių išskirtinumu, stabilumu ir vienodumu.

Tokiais atvejais valstybės narės užtikrina, kad išskirtinumo ir stabilumo atžvilgiu taikomi bent jau požymiai, nurodyti:

- a) techniniuose klausimynuose, susijusiuose su Bendrijos augalų veislių tarnybos (BAVT) bandymų protokolais, kurie išvardyti Direktyvos 2003/90/EB I priede ir taikomi toms rūšims; arba
- b) Tarptautinės naujų augalų veislių apsaugos sąjungos (TNAVAS) gairių, išvardytų Direktyvos 2003/90/EB II priede ir taikomų toms rūšims, techniniuose klausimynuose.

Vienodumo vertinimui taikoma Direktyva 2003/90/EB.

Tačiau, jeigu vienodumo laipsnis nustatomas pagal netipiškus augalus, taikomas 10 % standartinis generalinės aibės nuokrypis ir bent 90 % priėmimo tikimybė.

5 straipsnis

Procedūriniai reikalavimai

Nukrypstant nuo Direktyvos 2002/53/EB 7 straipsnio 1 dalies, oficialaus tyrimo nereikia, jeigu sprendimui dėl saugotinių veislių patvirtinimo priimti pakanka toliau nurodytos informacijos:

- a) saugotinių veislių apibūdinimas ir jų pavadinimai;
- b) neoficialių bandymų rezultatai;
- c) praktinės auginimo, dauginimo ir naudojimo patirties žinios, kaip pareiškėjo pranešta atitinkamai valstybei narei;
- d) kita informacija, visų pirma iš augalų genetinių išteklių institucijų arba valstybių narių šiam tikslui pripažintų organizacijų.

6 straipsnis

Nepatvirtinimas

Saugotinos veislės neleidžiama įtraukti į nacionalinius veislių katalogus, jeigu:

- a) ji jau įtraukta į bendrąjį žemės ūkio augalų veislių katalogą kaip „veislė“, o ne kaip „saugotina veislė“, arba buvo išbraukta iš bendrojo katalogo per praėjusius dvejus metus ar per paskutinius dvejus metus nuo Direktyvos 2002/53/EB 15 straipsnio 2 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos; arba
- b) ji saugoma pagal augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje nuostatas, numatytas Tarybos reglamente (EB) Nr. 2100/94 ⁽¹⁾, arba pagal nacionalinės augalų veislių teisinės apsaugos nuostatas, arba buvo pateikta paraiška tokios teisinės apsaugos taikymui.

7 straipsnis

Pavadinimas

1. Atsižvelgdamos į saugotinių veislių pavadinimus, kurie buvo žinomi iki 2000 m. gegužės 25 d., valstybės narės gali leisti nukrypti nuo Reglamento (EB) Nr. 930/2000, išskyrus tuos atvejus, kai toks nukrypimas pažeistų trečiosios šalies pirmumo teises, saugomas pagal to reglamento 2 straipsnį.
2. Nepažeisdamos Direktyvos 2002/53/EB 9 straipsnio 2 dalies, valstybės narės gali patvirtinti kelis tos pačios veislės pavadinimus, jeigu tie pavadinimai yra tradiciniai.

8 straipsnis

Kilmės regionas

1. Jeigu valstybė narė patvirtina saugotinę veislę, ji nurodo regioną ar regionus, kuriame(-uose) ši veislė buvo tradiciškai auginama ir prie kurio(-ių) ji natūraliai prisitaikiusi (toliau – kilmės regionas). Ji atsižvelgia į informaciją iš augalų genetinių išteklių institucijų arba valstybių narių tam tikslui pripažintų organizacijų.

Jeigu kilmės regionas yra keliose valstybėse narėse, visos susijusios valstybės narės jį nurodo bendru susitarimu.

2. Kilmės regioną nustatanti valstybė narė arba valstybės narės apie nustatytą regioną praneša Komisijai.

⁽¹⁾ OL L 227, 1994 9 1, p. 1.

9 straipsnis

Išlaikymas

Valstybės narės užtikrina, kad saugotina veislė turi būti išlaikyta savo kilmės regione.

III SKYRIUS

SĖKLOS AUGINIMAS IR PREKYBA

10 straipsnis

Sertifikavimas

1. Nukrypdamos nuo Direktyvos 66/401/EEB 3 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos 66/402/EEB 3 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos 2002/54/EB 3 straipsnio 1 dalyje, Direktyvos 2002/56/EB 3 straipsnio 1 dalyje ir Direktyvos 2002/57/EB 3 straipsnio 1 dalyje nustatytų sertifikavimo reikalavimų valstybės narės gali numatyti, kad saugotinos veislės sėklą galima tiekti rinkai, jeigu ji atitinka šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalies reikalavimus.

2. Sėkla turi būti kilusi iš sėklos, išaugintos pagal nustatytą veislės išlaikymo metodiką.

3. Sėkla, išskyrus *Oryza sativa* sėklą, turi atitikti direktyvose 66/401/EEB, 66/402/EEB, 2002/54/EB, 2002/56/EB ir 2002/57/EB nustatytus sertifikuotos sėklos sertifikavimo reikalavimus, išskyrus reikalavimus, susijusius su minimaliu veisliniu grynumu ir oficialiu tyrimu arba su oficialiai prižiūrimu tyrimu.

Oryza sativa sėkla turi atitikti Direktyvoje 66/402/EEB nustatytus „sertifikuotos antrosios reprodukcijos sėklos“ sertifikavimo reikalavimus, išskyrus reikalavimus, susijusius su minimaliu veisliniu grynumu ir oficialiu tyrimu arba su oficialiai prižiūrimu tyrimu.

Sėkla turi būti pakankamai grynos veislės.

4. Valstybės narės gali numatyti, kad sėklinėms bulvėms Direktyvos 2002/56/EB 10 straipsnis dėl dydžio būtų netaikomas.

11 straipsnis

Sėklos auginimo regionas

1. Valstybės narės užtikrina, kad saugotinos veislės sėkla būtų auginama tik kilmės regione.

Jeigu 10 straipsnio 3 dalyje numatytos sertifikavimo sąlygos tame regione dėl konkrečios aplinkos problemos negali būti įvykdytos, valstybės narės, atsižvelgdamos į informaciją, gautą iš augalų genetinių išteklių institucijų arba valstybių narių šiam tikslui pripažintų organizacijų, gali patvirtinti papildomus sėklos auginimo regionus. Tačiau tuose papildomuose regionuose užauginta sėkla gali būti naudojama tik kilmės regionuose.

2. Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie papildomus regionus, kuriuos jos ketina patvirtinti sėklos auginimui, kaip numatyta 1 dalyje.

Komisija ir kitos valstybės narės per dvidešimt darbo dienų nuo šių pranešimų gavimo gali paprašyti pranešti apie tai Žemės ūkio, sodininkystės, daržininkystės ir miškininkystės sėklos bei dauginamosios medžiagos nuolatiniam komitetui. Jei reikia, atitinkamai remiantis Direktyvos 66/401/EEB 22a straipsnio 1 dalies b punktu, Direktyvos 66/402/EEB 22a straipsnio 1 dalies b punktu, Direktyvos 2002/53/EB 4 straipsnio 6 dalimi, 20 straipsnio 2 dalimi ir 21 straipsniu, Direktyvos 2002/54/EB 30 straipsnio 1 dalies b punktu, Direktyvos 2002/56/EB 10 straipsnio 1 dalimi ir 27 straipsnio 1 dalies b punktu bei Direktyvos 2002/57/EB 27 straipsnio 1 dalies b punktu, priimamas sprendimas, kuriuo nustatomi tokių regionų paskyrimo apribojimai arba sąlygos.

Jeigu nei Komisija, nei valstybės narės nepateikia prašymo, kaip numatyta antroje pastraipoje, atitinkama valstybė narė gali patvirtinti papildomus sėklos auginimo regionus, kaip buvo pranešusi.

12 straipsnis

Sėklos bandymai

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų atliekami bandymai siekiant patikrinti, ar saugotinos veislės sėkla atitinka 10 straipsnio 3 dalyje nustatytus sertifikavimo reikalavimus.

Tokie bandymai atliekami pagal dabartinius tarptautinius metodus, arba, jei tokių metodų nėra – pagal bet kokius tinkamus metodus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad atliekant pirmoje pastraipoje nurodytus bandymus mėginiai būtų paimti iš vienodų siuntų. Jos užtikrina, kad būtų taikomos Direktyvos 66/401/EEB 7 straipsnio 2 dalyje, Direktyvos 66/402/EEB 7 straipsnio 2 dalyje, Direktyvos 2002/54/EB 9 straipsnio 2 dalyje ir Direktyvos 2002/57/EB 9 straipsnio 2 dalyje nustatytas siuntos svorio ir mėginio svorio taisyklės.

13 straipsnis

Prekybos sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad saugotinos veislės sėkla būtų prekiaujama tik esant tokioms sąlygoms:

a) jeigu ji užauginta savo kilmės regione arba 11 straipsnyje nurodytame regione;

b) jeigu ji parduodama tik savo kilmės regione.

2. Nukrypdomos nuo 1 dalies b punkto nuostatų, valstybės narės gali patvirtinti papildomus saugotinos veislės sėklos pardavimo regionus savo teritorijoje, su sąlyga, kad tuose regionuose ir kilmės regionuose tos veislės natūralios ir pusiau natūralios buveinės būtų panašios.

Jeigu valstybės narės patvirtina tokius papildomus regionus, jos užtikrina, kad veislei išsaugoti jos kilmės regione būtų paliktas toks sėklos kiekis, kurio reikia norint išauginti bent 14 straipsnyje nurodytą kiekį.

Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie tokių regionų patvirtinimą.

3. Jeigu valstybės narės patvirtina papildomus sėklos auginimo regionus pagal 11 straipsnio nuostatas, jos nesinaudoja šio straipsnio 2 dalyje numatyta leidžiančia nukrypti nuostata.

14 straipsnis

Kiekio apribojimai

Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad kiekvienos saugotinos veislės parduodamos sėklos kiekis neviršytų 0,5 % tos pačios rūšies sėklos, naudojamos toje valstybėje narėje vieną auginimo sezoną, arba sėklos kiekio, kurio reikia užsėti 100 ha, priklausomai nuo to, kuris dydis yra didesnis. *Pisum sativum*, *Triticum* spp., *Hordeum vulgare*, *Zea mays*, *Solanum tuberosum*, *Brassica napus* ir *Helianthus annuus* rūšių sėklos kiekis turi neviršyti 0,3 % arba sėklos kiekio, kurio reikia užsėti 100 ha, priklausomai nuo to, kuris dydis yra didesnis.

Tačiau bendras kiekvienoje valstybėje narėje parduodamos saugotinių veislių sėklos kiekis turi neviršyti 10 % tos rūšies sėklos, kiekvienais metais naudojamos valstybėje narėje. Tais atvejais, kai tokio kiekio neužtenka užsėti 100 ha, didžiausią tos rūšies sėklos, kiekvienais metais naudojamos valstybėje narėje, kiekį galima padidinti iki tokio kiekio, kurio reikia užsėti 100 ha.

15 straipsnis

Kiekybinių apribojimų taikymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad augintojai prieš kiekvieno auginimo sezono pradžią joms praneštų apie sėklos auginimo apimtį ir vietą.

2. Jeigu remiantis 1 dalyje nurodytais pranešimais galima manyti, kad 14 straipsnyje nustatyti kiekiai bus viršyti, valstybė narė kiekvienam atitinkamam augintojui paskiria kiekį, kurį jis gali parduoti per atitinkamą auginimo sezoną.

16 straipsnis

Sėklinių augalų stebėseną

Valstybės narės, vykdydamos oficialią stebėseną, užtikrina, kad saugotinos veislės sėkliniai augalai atitiktų šios direktyvos nuostatas, ir atkreipia ypatingą dėmesį į veislę, sėklos auginimo vietą ir kiekį.

17 straipsnis

Pakuočių ir konteinerių plombavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad saugotinių veislių sėkla būtų parduodama tik uždarytose pakuotėse ar konteineriuose, ant kurių uždėta plomba.

2. Sėklos pakuotės ir konteineriai turi būti tiekėjo užplombuoti taip, kad atidarant pakuotę plomba būtų sugadinama arba ant etiketės, pakuotės arba konteinerio matytųsi sugadinimo žymės.

3. Siekiant užtikrinti, kad pakuotė ar konteineris būtų užplombuotas pagal 2 dalies nuostatas, uždarymo sistemai turi priklausyti bent etiketė arba uždėta plomba.

18 straipsnis

Ženklimas etiketėmis

Valstybės narės užtikrina, kad saugotinos veislės sėklos pakuotės arba konteineriai būtų ženklunami tiekėjo etikete arba spausdintu užrašu, arba spaudu, kuriuose pateikiama bent ši informacija:

- žodžiai „EB taisyklės ir standartai“;
- už etikečių tvirtinimą atsakingo asmens pavardė ir adresas arba jo tapatybės ženklas;
- plombavimo metai, parašyti taip: „užplombuota...“ (metais), arba, išskyrus sėklines bulves, paskutinės atrankos paskutiniams daigumo bandymams metai, parašyti taip: „atrinkta...“ (metais);

d) rūšis;

e) saugotinos veislės pavadinimas;

f) žodžiai „saugotina veislė“;

g) kilmės regionas;

h) kai sėklos auginimo regionas skiriasi nuo kilmės regiono, nurodomas sėklos auginimo regionas;

i) siuntos numeris, kurį suteikė už etikečių tvirtinimą atsakingas asmuo;

j) deklaruojamas neto arba bruto svoris arba deklaruojamas sėklų skaičius, išskyrus sėklines bulves;

k) kai nurodomas svoris ir naudojami granuliuoti pesticidai, dražė ar kiti kieti priedai, nurodomas cheminio apdoravimo būdas ir priedo rūšis bei sėklų kamuolėlių ar grynų sėklų svorio ir bendro svorio apytikslis santykis, išskyrus sėklines bulves.

19 straipsnis

Oficialūs vegetaciniai bandymai

Valstybės narės užtikrina, kad su ta sėkla būtų atliekami oficialūs vegetaciniai bandymai – atsitiktinės patikros, siekiant nustatyti veislės tapatumą ir veislinį grynumą.

IV SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Pranešimas

Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje esantys tiekėjai praneštų apie kiekvienos į rinką pateiktų saugotinių veislių sėklos kiekius per kiekvieną auginimo sezoną.

Valstybės narės, Komisijai ar kitoms valstybėms narėms paprašius, praneša joms apie savo teritorijoje į rinką pateiktos kiekvienos saugotinos veislės sėklos kiekį.

21 straipsnis

Pranešimas apie pripažintas augalų genetinių išteklių organizacijas

Valstybės narės praneša Komisijai apie pripažintas organizacijas, nurodytas 5 straipsnio d punkte, 8 straipsnio 1 dalyje ir 11 straipsnio 1 dalyje.

*22 straipsnis***Vertinimas**

Komisija iki 2011 m. gruodžio 31 d. įvertina 4 straipsnio, 13 straipsnio 2 dalies ir 14 bei 15 straipsnių nuostatų įgyvendinimą.

*23 straipsnis***Perkėlimas į nacionalinę teisę**

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip 2009 m. birželio 30 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikmenų lentelę.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodų darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

*24 straipsnis***Įsigaliojimas**

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

*25 straipsnis***Adresatai**

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2008 m. birželio 20 d.

Komisijos vardu
Androulla VASSILIOU
Komisijos narė